

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/22/637

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante 1, woonachtig te [plaats] en mevrouw [naam], appellante 2, woonachtig te [plaats], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Bewegingswetenschappen, verweerster, om aan appellanten een sanctie op te leggen vanwege plagiaat.

I. Loop van het geding

Beide appellanten hebben op 9 maart 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 februari 2015. Beide beroepschriften zijn tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Beide beroepen zijn derhalve ontvankelijk.

Op 17 maart 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellanten nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellanten niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellanten zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 30 maart 2015 een verweerschrift ingediend. De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van het College op 24 april 2015.

Appellanten zijn in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. dr. A. Daffertshofer en dr. J.F. Stins, resp. voorzitter en lid van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellanten hebben beiden deelgenomen aan het vak Writing and designing a research proposal. Als onderwerp daarvoor kozen zij de onderzoekstage die appellanten gezamenlijk volgen bij het team Corendon in Thialf. Het onderzoeksplan is door appellanten samen geschreven. Met het proposal zijn ze afzonderlijk begonnen, maar gezien de opzet van het vak en de voorbereidingen voor de stage is het proposal vervolgens samen voortgezet.

Verweerster heeft in het bestreden besluit geconcludeerd dat appellanten zich schuldig hebben gemaakt aan fraude in de vorm van plagiaat. Zij heeft daaraan ten grondslag gelegd dat zij grote stukken tekst van elkaar hebben gekopieerd en ingevoegd in hun proposal, met als gevolg een aanzienlijke tekstuele overlap tussen de beide proposals. Verder hebben appellanten volgens verweerster meerdere zinnen letterlijk overgenomen uit bestaande literatuur, zonder daarbij gebruik te maken van de regels omtrent correct citeren. Verweerster heeft gelet op het vorenstaande besloten appellanten geen eindcijfer toe te kennen voor het vak Writing and designing a research proposal. Het vak dient in het studiejaar 2015-2016 opnieuw te worden gevolgd.

Appellanten kunnen zich niet vinden in het oordeel dat sprake is van plagiaat en achten de opgelegde sanctie disproportioneel.

III. Standpunten van partijen

Appellanten hebben afzonderlijk literatuur ter voorbereiding van het schrijven van het proposal bestudeerd. De teksten voor het proposal zijn vervolgens door appellante 2 geschreven. Gezamenlijk zijn de teksten daarna aangepast. Dit heeft ertoe geleid dat teksten van appellante 1 terug te vinden zijn in het proposal van appellante 2 en vice versa. Daarnaast is van belang dat beide appellanten

dezelfde literatuur hebben geraadpleegd, hetgeen een logisch gevolg is van de stage die appellanten gezamenlijk volgden. In de proposals is telkens verwezen naar de auteurs waarop de tekst is gebaseerd. Appellanten zetten uiteen dat zij de wijze van citeren hebben toegepast die hen tijdens de opleiding is geleerd. Die werkwijze wijkt niet af van de citeerwijze in eerdere werkstukken van appellanten. Daarover zijn indertijd geen opmerkingen gemaakt. De tekstuele overeenkomsten in beide proposals zijn daarmee verklaard. Ten slotte betogen appellanten dat de opgelegde sanctie disproportioneel is. Deze komt er in wezen op neer dat zij voor een jaar worden uitgesloten van deelname aan het tentamen. Deze sanctie wordt op grond van de Regels en Richtlijnen alleen opgelegd in geval van recidive of een ernstige vorm van fraude. Daar is in het onderhavige geval geen sprake van.

Verweerster zet in het verweerschrift uiteen dat de doorslaggevende overweging voor het opleggen van een sanctie is geweest dat er sprake was van het letterlijk overnemen van meerdere zinnen uit wetenschappelijke artikelen zonder dit adequaat te vermelden. Gezien de aandacht die tijdens de opleiding aan het juist citeren wordt geschonken, vindt verweerster het gedrag van appellanten onbegrijpelijk. De opgelegde maatregel is de mildste maatregel die verweerster in geval van fraude oplegt.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep toetst het bestreden besluit aan de regelgeving van de opleiding. In artikel 20 van de Regels en Richtlijnen die verweerster hanteert, is plagiaat als een vorm van fraude geformuleerd. De definitie van fraude luidt op grond van lid 1: *'Onder fraude wordt verstaan elk handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken, ...'*

Met betrekking tot het vervaardigen van werkstukken bepaalt art. 20 lid 3 onderdeel b dat het verboden is *'in een verslag, scriptie of werkstuk op te nemen, al dan niet in bewerkte vorm, een tekst, een illustratie, een digitaal en een audiovisueel bestand, zonder vermelding van de auteur en van de vindplaats van het bestand, dan wel, indien er geen auteur te identificeren is, zonder vermelding van de vindplaats van het bestand.'*

Lid 5 van genoemde bepaling bepaalt met betrekking tot de op te leggen sancties bij fraude: *'c. De Examencommissie kan met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit, het tentamen of het werkstuk, waarop de geconstateerde fraude betrekking heeft, ongedig verklaren en bovendien de student uitsluiten van deelneming aan het eerstvolgende desbetreffende tentamen.*

d. In geval van recidive of een ernstige vorm van fraude kan de Examencommissie de student uitsluiten van deelname aan een of meer aan te wijzen tentamens of examens aan de Vrije Universiteit voor maximaal een jaar.'

Gezien de context waarbinnen appellanten het proposal hebben geschreven (te weten, in relatie tot de onderzoekstage die zij gezamenlijk liepen), lag samenwerking voor de hand. Appellanten moesten echter individueel een proposal indienen. Door gezamenlijk een werkstuk te produceren en dat afzonderlijk in te dienen, hebben appellanten derhalve niet voldaan aan de eisen die in het kader van het vak Writing and designing a research proposal worden gesteld. Het College acht het derhalve terecht dat dit werk niet tot een voldoende resultaat heeft geleid. Dat de gedragingen van appellanten er op dit punt op 'gericht waren' om het vormen van een juist oordeel omtrent eigen kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken is het College evenwel niet gebleken. Uit het verweerschrift blijkt dat verweerster de overlap tussen de twee proposals ook niet beslissend heeft geacht voor het opleggen van de sanctie. Doorslaggevende overweging is geweest dat er sprake was van het letterlijk overnemen van meerdere zinnen uit wetenschappelijke artikelen zonder dit adequaat te vermelden. Het College deelt dit oordeel in zoverre dat appellanten hebben verzuimd aanhalingstekens te plaatsen om zinnen die letterlijk uit andere bronnen zijn overgenomen. Er is op dit punt wel sprake van een overtreding van de Regels en Richtlijnen. De ernst van deze gedraging is echter gering nu de bronnen zelf wel door appellanten worden aangehaald in de 'references'. Gelet op de betrekkelijk geringe ernst van de gedraging acht het College de opgelegde sanctie disproportioneel, zeker nu deze sanctie voor appellanten de facto neerkomt op uitsluiting voor een jaar. Deze sanctie is op grond van art. 20 lid 5 onderdeel d van de Regels en Richtlijnen slechts van toepassing bij recidive of een ernstige vorm van fraude. Het College acht een mildere sanctie dan de nu opgelegde aangewezen. De door verweerster opgelegde sanctie is ook niet de mildste die haar op

grond van de Regels en Richtlijnen ten dienste staat. Zo kan zij, gelet op onderdeel c van genoemd artikellid ook volstaan met een ongeldigverklaring van het werkstuk waarop de fraude betrekking heeft.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen over de maatregel die aan appellanten wordt opgelegd, en wel binnen twee weken na het bekend maken van deze uitspraak, met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 21 mei 2015 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, Voorzitter, mw. J. Beuk, dhr. S. van Dokkum, prof. dr. A.P. Hollander en mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.